

(Ученикъ-тъ като прѣписва слѣдующи-ты имена, ще забѣлѣжи кое имя отъ кое число е, като тури отгорѣ му **е** за единственно и **м** за множественно),

Единъ градъ. Много села. Нашій ножъ. Ваши дръвѣя. Твой ваща. Наши родители. Дърво-то. Нивѣя-та. Зеленина-та. Една гарга. Нѣколко свраки. Урокъ-тъ. Книгы-ты. Мастило-то. Пера-та. Столове-ти. Таблица-та. Училище-то. Църква-та. Храмъ-тъ. Дворове-ти. Гърмежъ-тъ. Облаци-ти. Единъ домъ. Една кѣща. Нѣколко души. Братъ-тъ. сестры-ты. Моя-та лѣля. Твои-ты братовчета. Учитель-тъ. Ученици-ти. Око-то. Негово рамо. Тѣхны рамена. Животъ-тъ. Благодѣянiя-та. Любовь-та. Народности-ты. Благополучiе-то. Заниманiя-та. Невеса-та. Вѣра-та. Мысли-ты.

27.—*Що е надежъ?*

Прѣдмѣти-ти за да покажатъ какъ ся относѣтъ единъ къмъ другый, измѣнявать си окончанiя-та, и това окончательно измѣняванiе дума ся *надежъ*.

28.—*Колко надежи има въ Българскый языкъ?*

Въ Българскый языкъ има четыре па-